

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VII.38.380/2019/5.

A tanács tagjai: Dr. Zanathy János
tanács elnöke

. Bérces Nóra

előadó bíró

. Farkas Katalin

bíró

Az I. rendű felperes:

A II. rendű felperes:

A felperések képviselője: Független Rendőr Szakszervezet
ügyintéző: kamarai jogtanácsos

Az alperes: ... Megyei Rendőr-főkapitányság

Az alperes képviselője: kamarai jogtanácsos

A per tárgya: megbízási díj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék
5.Kf.650.355/2019/5.

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.27.085/2019/10.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 5.Kf.650.355/2019/5. számú ítéletét a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.27.085/2019/10. számú ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A Kúria a felülvizsgálati eljárási költségét felperesenként 15.000 (tizenötezer) forintban, a felülvizsgálati eljárás illetékét az I. rendű felperes vonatkozásában 71.100 (hetvenegyezer-egyszáz) forintban, a II. rendű felperes vonatkozásában 79.800 (hetvenkilencezer-nyolcszáz) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] Az I. rendű felperes a 2015. június 1-től 2018. április 30-ig, a II. rendű felperes a 2015. június 1-től 2018. január 31-ig terjedő időszakban az alperes hivatásos állományú tagjaként a ... Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőr- és Őrszolgálati Alosztály állományában járőr beosztásban teljesített szolgálatot II/II., majd 2015. július 1-től - jogszabályváltozás folytán - „A” kategóriába történt besorolás mellett. Havi szolgálatszámuk átlagban 14 volt, mely szolgálatok alatt kisebb részben ténylegesen a beosztásuknak megfelelő járőri feladatokat láttak el, nagyobb részben viszont az alperes szolgálattervezése alapján rendszeresen ismétlődően - a beosztásukba nem tartozó feladatként - járőrpár vezetésével vagy egyfős járőri feladatok ellátásával voltak megbízva. Az alperes az I. rendű felperest 2018. július 1., a II. rendű felperest 2018. február 1. napjától járőrvezető beosztásba helyezte, ennek megfelelően őket a „B” kategóriába sorolta át.
- [2] Az alperesnél a hivatásos állomány járőr, valamint járőrvezető beosztású tagjának munkaköri leírása a munkakör célját, funkcióját, annak általános feladatait, a speciális szakmai feladatokat, valamint az egyéb feladatokat tekintve teljes egészében megegyezett, a különbség a két beosztás között a felelősség, valamint az utasításadási jog tekintetében állt fenn. A járőrvezetői feladatok a komolyabb felelősség miatt magasabb szintű szakmai tudást, hozzáértést feltételeztek; egy adott szolgálatban a járőrvezető a járőrtárs részére jogosult és köteles volt a szolgálattal összefüggő utasítást adni. A hivatásos állomány járőrvezető beosztású tagjának a szolgálatra felkészülésén, a járőrpár vezetésén, majd a szolgálat végén a dokumentálási és beszámolási kötelezettségén túlmenően nem volt olyan munkaköri tevékenysége, amit egy járőr beosztású és az adott szolgálatban a járőrpár vezetésével megbízott hivatásos állományú tag ne végezhetett volna el. Az egyfős járőrként teljesített szolgálatok a járőrvezetői szolgálatoktól annyiban tértek el, hogy az utasításadási jog és kötelezettség nyilvánvalóan hiányzott, azonban valamennyi intézkedést az egyfős járőrnek kellett megtennie anélkül, hogy azt a hivatásos állomány másik tagja biztosítani tudta volna.
- [3] A felek között a jelen perrel érintett időszakot megelőzően - a 2012. május 1. és 2015. május 31. közötti időtartam tekintetében folyamatban volt perben a Fővárosi Törvényszék 5.Kf.650.299/2018/7. számú jogerős ítéletében a járőrvezetői szolgálatok ellátásáért havi 30%-os mértékű megbízási díjat figyelembe véve felperesenként 429.015 forint megfizetésére kötelezte az alperest.
- [4] A felperesek a 2015. június 1. napjától a járőrvezetői beosztásukig terjedő időtartamra megbízási díj, illetve illetmény-különbözet

megfizetése iránt szolgálati panaszt terjesztettek elő, melyet a alperes neve vezetője a... számú határozatával elutasított.

A felperesek keresete és az alperes védírata

- [5] Az I. rendű felperes módosított keresetében a 2015. június 1-től 2018. április 30-ig terjedő időszakra 711.163 forint megbízási díj és annak járulékai, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért a 2015. júniusi hónapra 50%-os, a 2015. július-december hónapokra havonta 65%-os, míg 2016-tól havi 50%-os mértékű megbízási díjat jelölt meg. A II. rendű felperes módosított keresetében a 2015. június 1-től 2018. január 31-ig terjedő időszakra 798.138 forint megbízási díj és annak járulékai, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért a 2015. június hónapra 50%-os, 2015 júliusától pedig havi 65%-os mértékű megbízási díjat érvényesített. Másodlagosan mindkét felperes illetmény-különbözet jogcímén kérte az alperes kötelezését.
- [6] A felperesek érvelése szerint azért jogosultak a megbízási díjra, mert amikor járőrvezetői szolgálatba voltak beosztva, akkor a szolgálati beosztásukhoz nem tartozó feladatkört láttak el. Álláspontjuk szerint nem lehet jogszerű az, hogy az azonos járőri beosztásba kinevezett személyek alá-fölérendeltségi viszonyban álljanak, és a járőrvezető a járőr intézkedéséért is felelősséggel tartozzon, azonos illetmény ellenében. Az egyfős járőri szolgálatok tekintetében pedig arra hivatkoztak, hogy ilyen esetekben egyidejűleg látták el mind a járőrvezetői, mind a járőri feladatok teljességét, ezért megbízási díj ezekre az esetekre is megilleti őket.
- [7] Az alperes védíratában a keresetek elutasítását és a felperesek perköltségben való marasztalását kérte. Nem vitatta, hogy a korábbi jogerős ítéletben rögzítettekhez képest a jelen perbeli időszakban semmi változás nem történt a munkavégzés körülményeiben, mint ahogyan azt sem, hogy a járőrvezetőként ellátott szolgálatokban a felperesek ténylegesen járőrvezetői beosztásba tartozó feladatokat teljesíttek, mely azonban nem jelentett számukra többletfeladatot. A járőrpár tagjai közül nem minősül járőrvezetőnek csupán azért a járőr, mert a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011.(IX.22.) BM rendelet 87. § (1) bekezdése értelmében járőrtársának szolgálati előljárója. Az egyfős szolgálatok esetében az utasításadási jog és kötelezettség is hiányzott, így a többletfelelősség nem valósult meg. Járőrtárs hiányában nincs utasítás, így megbízási díj ezekért a szolgálatokért egyáltalán nem jár.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest az I. rendű felperesnek megbízási díj címén 711.163 forint és annak a 2016. december 6. napjától a kifizetés napjáig járó kamata, valamint 62.407 forint perköltség, a II. rendű felperesnek megbízási díj címén 798.138 forint és annak a 2016. október 16. napjától a kifizetés napjáig járó kamata, valamint 62.407 forint perköltség megfizetésére.
- [9] Az elsőfokú bíróság a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: régi Hszt.) 50. §-ának (1), valamint (4) bekezdését, továbbá a belügyminiszter irányítása alá tartozó egyes fegyveres szerveknél rendszeresített hivatásos beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 65/2011. (XII.30.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.) 1. számú mellékletét figyelembe véve döntött a 2015. júniusi követelésekről. Az ezt követő időszakra előterjesztett követeléseket a 2015. július 1. napjától hatályos, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdésének c) pontja, valamint (5) bekezdése, továbbá a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2.) 2. számú mellékletének III. pontja alapján bírálta el. Figyelemmel volt továbbá a Magyar Köztársaság Rendőrségének Járőr- és Őrszolgálati Szabályzata kiadásáról szóló 22/1997. (XI.18.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK Utasítás1.) I. fejezetének 1. pontjára és 5.-12. pontjaira, valamint a 2017. július 1-től hatályos Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK Utasítás2.) II. fejezetének 5., 8. és 20.-26. pontjaira.
- [10] E jogszabályok, valamint a felek előadása és ... tanú vallomása alapján megállapította, hogy azokban a szolgálatokban, amelyekben a felperesek járőrvezetőként vettek részt, végeztek ezen beosztásba tartozó feladatokat is. A járőrvezetői szolgálatok tartalma az adott szolgálatban a magasabb kvalifikáltságot és szakmai tudást igénylő járőrvezetői feladatokat ellátó járőrt a csupán járőri feladatokat ellátókhoz képest többletfelelősség terhelte és hozzájuk képest többlethatáskörrel is rendelkezett. Ezen többletfeladatok olyan, a járőri szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkörök voltak, melyek a régi Hszt. 50. § (1) bekezdésének, illetve a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának alkalmazását indokolják.
- [11] A bíróság kiemelte, hogy az alperes álláspontjával szemben a szolgálati előljáró nem beosztás, vagy munkakör, tekintettel arra, hogy a régi Hszt. 2. § d) pontja, valamint a Hszt. 2. § 26. pontja fogalom meghatározása szerint a szolgálati előljáró a hivatásos állomány tagjával szemben a magasabb szolgálati beosztásánál fogva parancs, intézkedés kiadására vagy munkáltatói jogkör gyakorlására jogosult személy. A felperesek járőr beosztásához képest magasabb

szolgálati beosztás a járőrvezető, mely beosztásba, munkakörbe tartozó feladatokat a felperesek a perbeli szolgálatban ellátták, az ezzel járó többletkötelezettség és többletfelelősség terhét viselték, melyért többletdíjazásra jogosultak. Az egyfős járőri szolgálatok tekintetében megállapította, hogy ilyen esetekben minden, az egyébként a járőrpárok esetében is felmerülő feladatot egy személyben az adott járőrnek kellett végrehajtania és megoldania - amibe szükségképpen beletartoznak a járőrpár vezetőjének hatáskörébe és felelősségébe tartozó intézkedések is -, ezért ezekért a többletfeladatokért is megbízási díj jár. Az utasításadási jog, illetve kötelezettség ilyen esetekben ugyan hiányzott, azonban az egyfős járőrnél nem volt jelen olyan kolléga, aki az intézkedést biztosította volna. Ezzel összefüggésben idézte ... szolgálatparancsnok tanúvallomását, mely szerint amikor egyszemélyes járőrként teljesített valaki szolgálatot, a tanú járőrvezetőnek tekintette a szolgálatot ellátót.

[12] A követelések összegszerűsége tekintetében az elsőfokú bíróság a belügyminiszter felügyelete, irányítása alá tartozó egyes fegyveres szervekkel hivatásos szolgálati viszonyban állók szolgálati viszonyáról és a személyügyi igazgatás rendjéről szóló 64/2011. (XII.30.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr3.) 19. §-ának (5) bekezdésére, valamint a régi Hszt. 50. § (3) és (4) bekezdésére hivatkozott, míg a 2015. július 1-től kezdődő időszakra a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr4.) 10. §-ának (2) bekezdése, valamint a Hszt. 71. § (1) bekezdése alapján döntött. Ennek során azt tartotta szem előtt, hogy a megbízási díj célja a saját beosztás mellett végzett - ahhoz nem tartozó - többletfeladat, -felelősség és -teher díjazása, melyet az egy adott hónapon belül ellátott szolgálatok viszonylatában kell vizsgálni, és a felpereseket a minimális összegű megbízási díj mindazokban a hónapokban megilleti, amikor járőrvezetői tevékenységet végeztek, függetlenül az egyes hónapokban ellátott szolgálatok számától. Mindezek mérlegelésével az elsőfokú bíróság a 2015. júniusi hónapra a 25-100%-os, majd 2015. július hónaptól az 50-200%-os jogszabályi kerethez képest az illetményalap (38.650 forint) felperesek által megjelölt százalékaiban marasztalta megbízási díj címén az alperest, utalva a Kúria Mfv.II.10.463/2017/4. számú ítéletében meghatározott elvekre is.

[13] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek személyenként 12.500 forint másodfokú perköltséget. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy a járőr beosztású felperesek rendszeresen kaptak utasítást a járőrvezetői feladatokat ellátására. Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a felek között a jelen perrel azonos ténybeli és jogi alapon korábban

folyamatban volt per jogerősen lezárult, és abban az alperest megbízási díj megfizetésére kötelezték a bíróságok; az alperes pedig a jelen perben nem hivatkozott olyan körülményre, ami a korábbi jogerős ítélethez képest változott volna. A megbízási díjat az egyszemélyes járőrszolgálatok alapján is megalapozottnak fogadta el, mivel ilyen esetben járőri feladatkörükön túl a járőrvezetőt terhelő konkrét többletfelelősséget is ellátták, és ezzel összefüggésben többletfelelősséget is kellett viselniük. Bár utasításadási joguk ilyenkor értelemszerűen nem volt, azonban a szolgálat ellátását nehezítette, hogy az intézkedéseik biztosításáról is nekik maguknak kellett gondoskodniuk.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [14] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a felperesek keresetének az elutasítását; másodlagosan az alperesi marasztalás leszállítását az I. rendű felperes vonatkozásában 434.813 forintra, a II. rendű felperes vonatkozásában pedig 396.163 forintra, mely a régi Hszt. 50. §-a vonatkozásában az illetményalap 25%-os (9.663 forint összegű), a Hszt. 71. §-a tekintetében pedig 50%-os (19.325 forint összegű) mértékének felel meg.
- [15] A felülvizsgálati kérelem befogadása érdekében kifejtett érvelését követően a felperesek szolgálati panasza nyomán született elutasító határozatnak, majd az első- és másodfokú bíróság ítéletének indokolását idézte. A felülvizsgálati kérelem alapjául szolgáló konkrét jogszabálysértésként azt jelölte meg, hogy „mind a régi Hszt., mind a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) alpontja” alapján a hivatásos állomány tagja csak a beosztásához nem tartozó feladatellátásért jogosult megbízási díjra, a felperesek pedig nem végeztek a beosztásukhoz nem tartozó feladatokat. A felperesek munkaköri leírásuk, nyilatkozataik és a tanúvallomás által is igazoltan járőri beosztásukban vagy járőrként, vagy járőrvezetőként láttak el járőrpárban járőri feladatokat. Akkor, amikor szakmai tapasztalataik alapján járőrvezetőként kerültek beosztásra, ugyanúgy járőri feladatokat láttak el, azzal, hogy a járőrpárjuk által foganatosított intézkedésekért felelősséggel tartoztak, és e körben járőrtársukat utasíthatták. E jogkör azonban nem járt szolgálatszervezési joggal, magasabb szolgálati előljárói minőséggel, kizárólag az adott szolgálat és járőrpár körében jelentette az egyik fél esetében szükségképpen fennálló előljárói jogkört. Tekintettel azonban arra, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint a jogkör, a felelősség nem tényleges többletfeladat – sőt fogalmilag, nyelvtani-logikai értelmezéssel egyáltalán nem is feladat –, az megbízási díjigényt nem alapozhatott meg, további többletfeladatuk pedig a felpereseknek az eredeti beosztásukhoz képest nem merült fel. Az alperes egyetértett az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontjával, hogy a felperesek eredeti járőrbeosztásuk

alól nem kerültek mentesítésre, de az alperes álláspontja szerint olyan mértékben nem, hogy nem is végeztek ahhoz nem tartozó feladatot.

[16] A felperesek egyszemélyes szolgálatellátás során nem tartoztak társuk intézkedéséért felelősséggel, nem utasíthattak senkit, abban a magasabb beosztással járó feladatok nem valósultak meg, kizárólag járőri feladatokat láttak el ilyen esetben, így járőrvezetői feladatokért megbízási díjra nem lehetnek jogosultak, az elsőfokú bíróság ítélete ellentétes tehát a Hszt. 71. §-ával. Amennyiben az elsőfokú bíróság álláspontját helyesnek fogadnánk el, az azt eredményezné, hogy valamennyi önálló munkavégzéshez kötött munkakör (például vizsgáló, nyomozó, szabálysértési ügyintéző, szolgálatparancsnok) helyből a magasabb beosztásra (főnyomozó, fővizsgáló stb.) vagy előljáró illetményére vagy megbízási díjra jogosíthatna, hiszen az érintettnek nincs kit irányítania.

[17] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályban tartását és az alperes felülvizsgálati eljárási költségükben marasztalását kérték.

[18] A felperesek elsőként azt emelték ki, hogy a Közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 121. § (1) bekezdése alapján - eljárásjogi lehetőség hiányában - a jogerős ítélet megváltoztatására nincs lehetőség; a felülvizsgálati kérelemben nem lehet hivatkozni új jogalapra és olyan új tényre, körülményre sem, amely nem volt sem az első-, sem a másodfokú eljárás tárgya [Kp. 117. § (3) bekezdése].

[19] A felülvizsgálati kérelemnek a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló részével kapcsolatban hangsúlyozták, hogy az eljáró bíróságok tényszerűen állapították meg, hogy a felpereseket az alperes meghatározott szolgálati napokon járőrvezetői beosztásban foglalkoztatta. Ennek oka az alperesnél éveken keresztül folytatott azon gyakorlat volt, hogy a járőrvezetői státuszokat nem bővítette, azokat nem töltötte fel, hanem ehelyett a járőrvezetői munka ellátására járőröket utasított, ezáltal is mentesülve a járőrvezetői illetmény megfizetése alól. Ezzel összefüggésben a Kúria töretlen gyakorlatára hivatkozott, mely szerint a ténylegesen ellátott munkakör alapján jogosult a hivatásos állomány tagja az illetményre, illetve ha az eltérő beosztás ellátása havi szinten meghatározott szolgálatokban jelentkezik, akkor a megbízási díjra (Mfv.II.10.336/2016/4., Mfv.II.10.562/2015/4.).

[20] A járőr és járőrvezetői beosztások (munkakörök) elhatárolását, a munkaköri feladatokat és felelőségeket a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat rögzíti. A felperesek által teljesített szolgálatok ennek az utasításnak megfelelő járőrvezetői szolgálatok voltak, így az alperesnek a szolgálati előljárósággal történő indokolása téves. A járőrvezetői beosztás az eredeti járőri beosztáshoz képest eltérő feladatokat, szakmailag magasabb kvalifikáltságú, komolyabb szakértelmet igénylő, nagyobb felelősséggel járó munkát jelent, melyet igazol az eltérő besorolás is. A szolgálati előljáróság

kérdése a munkakörök (beosztások) átjárhatóságára alapot semmilyen módon nem ad. A felperesek a járőri kinevezésük alapján nem lehettek volna szolgálati előljárói egy másik járőrnek, csak azáltal, hogy őket az adott szolgálati napon járőrvezetői beosztásra kötelezték, így a járőrvezetői beosztás következménye lett a szolgálati előljáróság. Az alperes a kereseti kérelemben meghatározott szolgálati napokon járőrvezetői feladatok ellátására jelölte ki a felpereseket, éppen ezért megalapozatlanul hivatkozott a BMr2. 87. § (1) bekezdésére, mely arra az esetre rendezi az alá-, fölérendeltségi viszonyt, ha parancsnok nincs kijelölve. Az egyszemélyes járőrszolgálat ellátása esetén minden olyan feladatot a felpereseknek kellett ellátni, amely járőrpár esetében a járőrvezető kötelezettsége, ezért az elsőfokú bíróság helyesen kötelezte ezekre a napokra is megbízási díj megfizetésére az alperest.

- [21] A felperesek álláspontja szerint az alperes megalapozatlanul hivatkozott példálózó jelleggel más beosztásokra, mivel azoknál a párban történő munkavégzés nem jellemző, ezáltal nincsenek összehasonlítható helyzetben a járőri tevékenységgel. A megbízási díj jogalapját a felperesek esetében önmagában megteremti az, hogy két személy munkáját végezték el, amikor egyszemélyes járőrként tevékenykedtek.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [22] A felülvizsgálati kérelem megalapozott az alábbiak szerint.
- [23] A Kp. 115. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 100. § (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelmények értelmében a felülvizsgálati kérelemnek - egyebek mellett - tartalmaznia kell a felülvizsgálati kérelmet megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével. A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül [Kp. 115. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó 108. § (1) bekezdése]. Ebből következően - nem számítva ide a hivatalból kötelező vizsgálódási köröket - a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértés jelöli ki a jogerős ítélet felülvizsgálatának a kereteit. A felülvizsgálati kérelmet megalapozó jogszabálysértés, pontos jogszabályhely megjelölése, a jogsértés körülírása kötelező, ezért az a felülvizsgálati kérelem felel meg a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 100. § (2) bekezdése rendelkezésének, amely tartalmazza a kúriai felülvizsgálat tárgyát, azaz az arra vonatkozó érvelést, hogy a jogerős bírósági döntés miért jogszabálysértő (BH2015. 241.).
- [24] Az alperes felülvizsgálati kérelmében - túl azon, hogy ismertette a megyei rendőrfőkapitány megtámadott határozatát, valamint az első- és másodfokú ítéleteket - konkrét jogszabálysértésként egyedül a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját jelölte meg, csak e tekintetben felelt meg a felülvizsgálati

kérelem a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjának, így a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának jogszerűsége körében volt vizsgálható.

[25] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként. Ebből következően azt kellett vizsgálni, hogy a járőrpárban kijelölt vezetőként (járőrpárancsnokként) történő járőrözés, továbbá az egyszemélyes járőrszolgálat ellátása szolgálati beosztáshoz nem tartozó többletfeladatként értékelhető-e.

[26] A járőrpár kijelölt vezetőjeként történő szolgálatellátásra a Kúria a BH2018.24. számú döntésében iránymutatást adott, mely szerint a hivatásos állomány járőr beosztású tagjának kijelölt vezetőként történő járőrözése az illetmény-különbözet vagy megbízási díj iránti igényt akkor alapozhatja meg, ha a járőrpár vezetőnek kijelölt tagja ténylegesen ellátja a járőrvezetői beosztásba tartozó feladatokat. Az egyszemélyes járőrszolgálatra ugyanez irányadó, azaz ilyen esetben is csak akkor járhat megbízási díj, ha bebizonyosodik, hogy a járőr saját feladataihoz képest a járőrvezetői beosztásba tartozó többletfeladatot ellátott. A járőrpárok kijelölt vezetőjeként történő szolgálatellátást az eljáró bíróságok ennek megfelelően próbálták meg értékelni, a felek előadását, a meghallgatott tanú vallomását és az aktuális Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat rendelkezéseit vetve össze, azonban elmulasztották beszerezni a felperesek munkaköri leírásait, annak ellenére, hogy a munkaköri leírás az a dokumentum, amely a járőri és járőrvezetői beosztásban foglalkoztatott személyek azon konkrét feladatait tartalmazza, amelyek alapján a fenti összehasonlítást meg lehet tenni, és a többletfeladatok ellátásáról megalapozottan állást lehet foglalni. Az alperes iratellenesen és a rendelkezésre álló peradatokkal ellentétesen hivatkozott a felülvizsgálati kérelemben a munkaköri leírások perbe való becsatolására, mivel a munkaköri leírások az iratok között nem lelhetőek fel, azokat bizonyítékként a bíróság sem értékelte.

[27] A Kp. 79. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a közzszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos perben a közigazgatási szerv köteles bizonyítani az igény elbírálásához szükséges általános hatályú rendelkezések, utasítások és a jogvita eldöntéséhez szükséges, a közigazgatási szerv működési körében keletkezett iratok tartalmát. Ez alapján az alperesnek kellett volna a perben csatolnia a jelzett munkaköri leírásokat, amelyek beszerzése nélkül a fentebb írt összehasonlítást nem lehet elvégezni.

[28] Ezen felül mind az elsőfokú, mind a másodfokú ítélet hivatkozott a korábbi időszakra előterjesztett felperesi megbízási díjkövetelések körében született jogerős ítéletre, és az ott megállapított tényállásra, sőt a bíróságok tényként értékelték jelen perben, hogy az abban foglaltakhoz képest a felperesek

szolgálatellátásának körülményeiben változás nem történt. Ennek ellenére ezen ítéleteket egyik fél - és a bíróság sem - tette az eljárás részévé, annak ténymegállapításai így nem ismertek, nem lehet tudni, hogy korábban milyen típusú feladatokat láttak el a felperesek, akkor is felmerült-e már az egyszemélyes járőrözés többletfeladatként történő értékelése.

[29] A fentebb írtakra figyelemmel a bíróságok nem foglalhattak megalapozottan állást abban a kérdésben, hogy történt-e a felperesek részéről a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladat-ellátás, ennek hiányában pedig a perbeli jogkérdés nem dönthető el.

[30] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet az elsőfokú ítéletre is kiterjedően - a Kp. 121. § (1) bekezdése alapján - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[31] A megismételt eljárásban a Kp. 79. § (2) bekezdése szerint tájékoztatni kell az alperest az őt terhelő bizonyítási kötelezettségről, mely szerint ő köteles csatolni a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőr- és Őrszolgálati Alosztály állományában járőri és járőrvezetői beosztásban foglalkoztatott személyek perbeli időszakban hatályos munkaköri leírását. A munkaköri leírások ismeretében mind járőrpárok kijelölt vezetőjeként történő szolgálatellátást, mind az egyszemélyes szolgálatellátást össze kell vetni a többletfeladatot jelentő járőrvezetői szolgálatellátás feladataival, majd valamennyi bizonyítéknak a - Kp. 78. § (1) bekezdése útján alkalmazandó - Pp. 279. §-ának megfelelő egybevetését, egyenként és összességében történő mérlegelését elvégezve kell a releváns tényeket megállapítani.

[32] A korábbi időszakra vonatkozó igényérvényesítés nyomán született jogerős ítéletet - amennyiben arra a felek, vagy a bíróság hivatkozni kíván - be kell szerezni, iratismertetéssel az eljárás részévé kell tenni.

[33] A bíróság csak a fenti kérdések tisztázását követően dönthet a felperesek kereseti kérelmeinek megalapozottságáról.

Záró rész

[34] A felperesek felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült, ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét a Kúria a Pp. 82. § (3) bekezdése szerint felszámítottaknak megfelelően megállapította, annak viseléséről az eljárást befejező határozatában az első fokon eljáró bíróság dönt. Az alperes a felülvizsgálati eljárásban költségjegyzéket nem terjesztett elő, ezért a Kúria az alperes vonatkozásában mellőzte a határozathozatalt [Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 110. § (3) bekezdés, Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 82. § (3) bekezdés].

- [35] A felülvizsgálati eljárás illetékét a Kúria csupán megállapította az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján, annak viseléséről a Kp. 115. § (2) bekezdése szerint irányadó Kp. 110. § (3) bekezdése alapján az eljárást befejező határozatában az új határozatot hozó bíróság dönt.
- [36] A felülvizsgálati kérelem elleni további jogorvoslat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.
- [37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2020. április 27.

. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró,
Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő